21/02/2019

Празник Новомученика и исповедника руских у Чикагу

Тог дан прослављен је празник Светих новомученика и исповедника руских, који су пострадали од безбожне власти у првој половини XX века. Тај празник је и имендан руског чикашког владике Петра који је био домаћин молитвеног сабрања.

Црква је била препуна верног народа од којих је већина приступила светој тајни исповести и причешћа. Архијерејима су саслуживали више свештеника, ђакона, ипођакона и чтечева.

-Страдања мученика и исповедника у Русији у првој половини 20. века може се упоредити са страдањем мученика у првим вековима хришћанства. Али то што је у Римској империји трајало три и по века у Русији се сместило у неколико десетљећа. Негде сам прочитао да постоји 2000 имена канонизованих, а колико је новомученика и исповедника, – то сам Бог зна! И шта све нису претрпели да би веру сачували и предали следећим генерацијама! Колико је људи изабрало да буде са Христом по цену живота! И те жртве нису биле узалудне, Црква је стекла непроцениво духовно искуство и молитвенике пред Богом. Због тога је корисно више сазнати како су живели, шта су све морали да издрже, какву су изузетну чврстину показали, ко им је дао снагу да веру одрже, и задиве чак и своје мучитеље. Тачно је да су ужасни услови у којима су верни тог времена живели, подгревали дух исповедништва, те су се људи другачије односили према

Цркви, према животу а и једни према другима, подсетио је владика Лонгин и наставио:

-У наше време Цркве су отворене а људима је опет тешко доћи на службу, нико нас јавно не гони, имамо Свето Писмо и дела светих Отаца, а ипак смо млаки у вери, топло-хладно је стање нашег духа; сада нема потребе да побеђујемо спољашњег непријатеља већ сами себе. Бриге овога света одузимају нам сву енергију. Не славимо успомену на васељенске светитеље, а сад још и новомученици? Као да нам је тешко једном годишње да их достојно прославимо. Данас, нажалост, људи при малој неудобности почињу да ропћу, да се љуте, осуђују, завиде и кваре односе... Зар такав човек може разумети новомученике? Каквог су они били духа? Новомученици су својим убицама праштали и благосиљали их, а ми се срдимо и на најближе беснимо када нас критикују. Мученици су све могли да издрже јер су имали смирења.

-За спасење је потребан подвиг, кажу Оци, и без обзира каква су времена увек је време за подвиг. Друштво у коме живимо и сада, можда у већини, као и богоборачких година XX века, одбацује хришћанске вредности. Можете чути, и не само, од младих: Па сви или већина живи тако! Морамо бити савремени, све је то у реду, то је живот. Но, за нас вернике, право питање је: Имамо ли снаге да будемо са Христом, или "са свима", "са већином"? Православље је здравље, хришћанство је живот! И како тај живот одједном може постати несавремен. Па, вера је још више потребна обзиром на смртоносно деловање греха. Она је одговор на свуда пропагирану атмосферу хедонизма и самости, који разврат поставља као норму понашања и која се агресивно намеће са екрана телевизора, на интернету и компјутерским играма. Зато су новомученици прави хероји на које може да се угледа младост. Борити се против тих лажних вредности, псевдовредности, јесте врста исповедништва! Стајање у вери ("стојте у вери," каже апостол Павле) за нас је као и за новомученике, главни задатак. Сведочим ли ја својим животом Христа? Сваки мој поступак може неком помоћи да се замисли о спасењу своје душе и о Богу, рекао је владика Лонгин и подсетио:

-Често се чује да неко каже: Незаслужно страдам! Наравно, незаслужено, јер колико имамо грехова требало би још више да страдамо, али по милости и љубави Божјој, Он нам незаслужено шаље мало жалости и тешкоћа. Ваљало би да се научимо да за своје грехе пропатимо, а страдање за Христа, то је већ мера светих, новомученика. Само ако имамо у души љубави можемо све издржати. Она је основа вечног живота и треба се трудити свим силама да сачувамо љубав. Терете један другог носите и тако испуните закон Христов

(Гал. 6:2) – само то треба: истрпити слабости, немоћи ближњега, и задобићемо љубав. Као што је рекао један старац: -Запамти, долазе времена када нас само љубав може спасити. Учи се да у себи гајиш љубав, само је она – живот. А све остало грех – горе од смрти. Ми пропадамо без љубави, пропадамо...

чтец Стефан Радовић, студент Богословско гфакултета

Извор: http://newgracanica.com/

http://www.spc.rs/sr/praznik_svetih_novomuchenika_ispovednika_ruskih_u_chikagu